

קינוח באותו מקום מבחוץ בנייר, או בבד או בגד צבעוני

ג. מש"כ בפרק א' סעיף י"ד ט"ז לטהר בקינהה אותו מקום בנייר וצמר גפן וכיוצא בו (שאין מקבלין טומאה) אף"י לבן ונקי ובודק, או בבד או בגד צבעוני אף"י נקי ובודק, אפילו נמצא עליו דם כשייעור גריס ועוד או יותר. הנה אמרת שם דניין כתם הדם נמצא על בשורה יש לטמא באם יש בו כשייעור גריס ועוד אף"י קינהתו בנייר (שאינו מקב"ט) או בבד צבעוני דקיי"ל כדעה א' בשו"ע סי' ק"צ סעיף ו' דם הנמצא על בשורה מטמא בכשייעור גריס ועוד.

אמנם בנידון זה נתחדש בבית מדרשינו יסוד גדול דהינו שחוז"ל דנו דין כתמים לפי שעת המציה לפ"י ראות העין של בעלת הכתם דהינו במקום שיכולה לראות שם בעיניה וכגון אם נמצא דם על שוקה או על רגלה במקום שהדם יכול לבוא שם מהמקור ויכולה לראות מקום זה בעיניה, אף שהרגישה שיש שם רטיבות ולחות ולא הסתכלת שם מה היא הרטיבות אלא קינהתו מוקודם בנייר או בבד צבעוני ולאחר מכן שקינהה ראתה שיש עליו דם אף שמציאות הדם היה על נייר שאינו מקב"ט או על דבר צבוע מ"מ אם יש בדם כשייעור גריס ועוד או יותר טמאה, שכן שהייתה מוקודם במקום שהוא יכולה לראות שם בעיניה הרי כשהגיע הדם לשם הרי זה נקרא שעת המציה ודינה נמצא דם על בשורה, ואין חילוק בין הרגישה שם רטיבות קודם שקינהה או לא הרגישה, ובין ראתה הדם שם קודם שקינהה או לא ראתה, קודם לא יעלה על הדעת שם נמצא דם על בשורה או על בגד לבן שמקב"ט דבודאי לא יעלה על הדעת שם נמצא דם על בשורה או על בגד צבוע ואח"כ ראתה אותו שהוא עצמה עיניה מראותו והעבירותו על נייר או על בגד צבוע ואח"כ ראתה אותו שהוא דם וייש בו כשייעור גריס ועוד או יותר שתהא טהורה, לשעת מציאה נקרא כשהייתה אפשר לראותו ולא כשראו אותו, אבל אם היה הדם במקום שאין בעלת הכתם יכולה לראות שם בעיניה אם העבירותו ממש ע"י קינוח בנייר או בגד צבעוני נקרא שעת המציה כשראתה את הדם על הנייר או על דבר הצבע וдинה כדין נמצא על הנייר שאינו מקב"ט או על הדבר הצבע שלא גזרו חז"ל עליהם דין כתמים לאסור ואך אם נמצא עליהם דם כשייעור גריס ועוד או יותר הרי היא טהורה.

והנה על פי מה שאומרות הנשים הרי אין אשא יכולה לראות בעיניה אותו מקום של עצמה ולא סמוך לו ממש אלא מקום השיעיר ואף שע"י מראה קטנה (שקורין שפיג"ל) יכולה בעלת הכתם לראות או"מ בעיניה, וכן אשא אחרת (כגון חברותה או אחות) יכולין לראות או"מ בעיניהן, מ"מ כיוון שהיא עצמה אינה יכולה לראות שם אלא אמצעי הרי אין זה בכלל יכולה לראות שם בעיניה.

ולפ"ז אם קינהה אותו מקום מבחוץ בנייר וכיוצא בו (שאינו מקב"ט) או בבד או בגד צבעוני אפילו נמצא עליו דם כשייעור גריס ועוד או יותר הרי היא טהורה לבעה, משום לשעת המציה נקרא בשעת ראיית הדם על הנייר או על דבר הצבע. וראייה לדברינו לענין כתמים אולין בתה שעת המציה דהינו כשהגיע למקום שיכולה לראות שם בעיניה מהגמ' נדה דף נ"ז אמר שמואל בדקה קרקע עולם